

రాజా పార్టీయే అక్కడ కాంగ్రెస్. కాగా కాంగ్రెస్ అభ్యర్థి రాజా పార్టీనుండి వోల్లు చీల్చి తెచ్చుకోవాలన్నమాట. మరి కమ్యూనిస్టు పార్టీకి వేసే వోట్ల పార్టీ అభ్యర్థికి నూటికి నూరుపాళ్ళు వేస్తారు. రిజర్వు సీటుకు మాజీమంత్రి శ్రీ వేముల కూర్మయ్య శ్రీ గుంటూరు

బాపనయ్య (క. పార్టీ తరపున) పోటీ చేస్తున్నారు. మాజీ మంత్రివర్యుల విజయం సంగతి సందేహాస్పదంగా వుంది.

కాగా పోగా కాంగ్రెసుకు కృష్ణజిల్లాలో ఖాయంగా వచ్చే సీటు: తిరువూరు, బందరు (పార్లమెంటు, ఆసెంబ్లీ) నూజవీడు.

స్కెచ్

నీ టి మూ టు లు

సూరపనేని చంద్రశేఖరరావు

శ్రాంతి వచ్చి వెళ్ళాం అని “గోపీ!” అని కేక పెట్టింది. గోపీ గదిలో గోళీలు, బల పాలు, పుస్తకాలు మొదలైన సామానాలు శ్రాంతి కౌచరానికి వచ్చిన తోడలు చూచి ఏకాగ్రుణ్ణుడై న్నాడు. “గోపీ గోపీ” అని పాల్లు సార్లకలిచింది. గోపీ చెవిని దూరింది కాని, విన వట్టుగనే తన పనిలో నిమగ్నుడయి వాడు. విసిగి గది గుమ్మంకడకు వచ్చి ‘పిరా ఎన్ని కేకలు వేసినా వినవడదా’ అంది. అతడు చిరువస్త్రుతోనే తల్లి వసువయిస్తూ “నస్తున్నా నమ్మా” అన్నాడు.

“నీన్నె గోజుకొర్రోజు పోరు పెట్టి బడికి పంపవలసిందే గా.”

“ఇంకా ఎవరూ వెళ్ళటం లేదమ్మా! మరి నువ్వు ఆన్నం పెట్టటానికి పరిమీరుంటివామె.”

“ఏదో ఒకటి కుంటిసాకు. రా అన్నం పెట్టా.”

“నేను మళ్ళీ వచ్చినాక తింటానమ్మా. ఇప్పుడు వద్దు.”

“ఏపూట నాయనా మనకు మారాసు లేంది. రా బాబు రెండుముద్దలు తినిపిస్తా.”

“నాకు వద్దు.”

“అబ్బ! రారా. వచ్చేటప్పటికి చాల ప్రాద్దె తుంటింది.”

“మీగడ వేస్తే తింటా.”

“వేస్తాలే రారా.”

“ఎవడు తింటాడేమిటి వట్టి పచ్చడితో.”

“విసిగించక రా. నీవు వచ్చేసరికి బంగాళ

దుంపలు పండుతాగా.”

“సరే పద.”

శాంతమ్మ గోపీ తలనువ్వుతూ “గోజూ మారాసు చెయ్యకూడదు బాబూ. చక్కగా ప్రాద్దెన్నే లేచి బళ్ళోకి వెళ్ళావ్” అని బుజ్జ గించింది.

“నే నీపూట బడికి వెళ్ళనమ్మా”

“మళ్ళా ఏమిటిరా”

“నాకు కొత్త బూడ్సులు లేవు.”

“నాన్న రేపు తేస్తారుగాని, యీ పూటకు వెళ్ళ బాబూ.”

“ఎప్పుటి కప్పుడలానే చెప్పతావ్.”

“కాదు నాయనా నాయాట నమ్ము. తప్పకుండా తేప్పిస్తాగా.”

“సరే యేమైనా పెట్టు.”

“ఇప్పుడు రెండువిళ్ళలు తీసుకొని వెళ్ళిరా. నీవు వచ్చేసరికి లడ్డూలు చేస్తాగా. చెప్పినమాట విను.”

“ఉహూం. నాకేమీ వద్దులే.”

“మా బాబుగా.”

“వెళ్ళున్నా లేమ్మా.”

* * *

పదిన్నరయింది. కృష్ణమూర్తి తన గదిలో కూర్చొని చకచక గ్రుణ్ణుడై న్నాడు. అఖీసువేళ కావటం చేత తొందర, నీకాసు ముఖంలో కన్పిస్తున్నవి. “సుఖీ! ఇంకా మటకాలేదా” అని భార్యను పిలిచాడు. ఆయింది రమ్మనుటతోనే, వంట గదిలోకిపోయి పీటవచ్చి కూర్చున్నాడు.

అన్నం వడ్డిస్తూనే సుశీల “వెధవ ఉద్యోగము వెధవలాకము, మనిషికి ఒకతనమైన విశ్రాంతి వుండదు కదా” అన్నది.

“మరినన్నేం జేయనుంటావు”

“ఇంకేదైనా ఒకటి చూచుకో కూడదా”

“ఈ లోకాల్లో ఉన్నదివదలి, ఇంకొదానికి శ్రోతున్నావు చటమంత తెలివితక్కువ యింకొకటి ఉంటుందా?”

“పగల స్వప్నము ఒంటరిగా వుండబోలే తోచదు గరిగదా భయంగా వుంటుంది”

“ఎప్పుడు వీలైతే అప్పుడే వస్తూంటిని గదా”

“నిమి రావటమో, ఎప్పుడూ పొద్దుపోయిన తరవాతనే గదా.”

“పెండరాళ్ళే ఎస్తానులే సుశీ!”

“మన ఇంటి ప్రక్క కారడ, కొత్త సిల్కు చీరకొన్నది యెంత చక్కగా వున్నదను కున్నార.”

“ఇంతకు మన ఉపోద్ఘాతము ఒకటి కొవలననా”

“ఊం పోదురు”

“మీజాతి తిన్నగా చెప్పదుగా. జీతము వచ్చినాక తెస్తానులే”

“మీయిష్టం. సరేగాని మొన్ననే సినిమాకు తీసుకొని వెళ్ళానన్నారు కదూ”

“ఎక్కడ తీరంజే. కేపు వెళ్ళాలే.” అని చెయ్యికడిగి ప్రయాణమయినాడు. సుశీలభర్తను గడపదాకొ పంపించి, అక్కడే నుంచుని, వెనకాల చూస్తూన్నది.

* * *

స్త్రీజంతు పెట్రోమాకున్న లైట్లతో, దీదీప్యమానముగా వెలుగుతున్నది. మహానాయకుడు, మహానేపథుడు యేమి సందేశమిస్తాడో విందామని, జనము తండోపతండాలుగా సభా ప్రదేశాన్ని అలంకరించారు. కొందరు నాయకుని అలంకరింపడానికి పూలమాలతో వున్నారు. ఇంతలో సభాధ్యక్షుడు, అధ్యక్షపీఠము లీసుకొని, మహానాయకుని ఉపస్థాపించమని ఆర్థించాడు. అంత

మహానాయకుడు, కర్రతోళ్ళధ్వనుల మధ్య లాటి, వేదిక నెక్కి ఉపస్థాపన మారంభించాడు “పోదర పోదరి మలులారా! మీరు నా కొనర్చిన గౌరవమునకు కృతజ్ఞుడను. మీరు కేపు ఎన్నికలలో కూడ నన్నింటే గౌరవించుతురని కలం చెడను. ఎన్నికలు సమీపించుచున్నవి. భారత దేశపు భావిస్థితి యావత్తు, మీయొక్క అమూల్యమైన వోటుమీద నాధారపడి యున్నది. దానిని మీరు సద్వినియోగము చేసిన నే, మంచి ఫలితములు మీరు పొందగల్గుతారు. నేడు ఎక్కడ చూచినా నిరాశ నిస్పృహ తాండవించుచున్నవి. వీటన్నిటికీ కారణములు, మా పార్టీ ప్రధంగా నాలోచించి. తగిన ప్రణాళికలు సిద్ధపరచినది. అవి విహించెదను.

“మా పార్టీ సిద్ధపరచినన్ని ప్రణాళికలు ఇక్కడ యే యితర పార్టీ తయారుచేయలేదు. మేమే గనుక ఎన్నికలలో వచ్చిన ఇప్పుడున్న తిండి, గుడ్డకరవు మొట్టమొదట్లోనే త్రుంచివేస్తాము. మా పంచవర్ష ప్రణాళిక ప్రకారం, దేశ వికాస అయిదు వర్షములలో స్వయం సమృద్ధి మవుతుంది. తరువాత దశవర్ష ప్రణాళికతో, మన దేశ మగ్ర రాజ్యాలలో నొకటవుతుంది. దున్నె వానికే భూమి, కర్షణజేవానికే తిండి అని మా పార్టీ మీకు హామీ నిస్తున్నది.” అని చెప్పాచుండగా సభలో నొక గొంతు “వోటు నిచ్చువరకే ఈ హామీలు” అని, మరియొకటి “గౌరవే వరకే ఈ వాగ్దానాలని” కేకలు వినిపించగానే, మహానాయకుడు “మీరనుకొన్నట్లు” కాదు. మీరొకసారి గౌరవించి చూడండి. చెప్పినట్లు చేస్తాం. చెయ్యకున్న మమ్ము దింపివేయండి. చేస్తే మా పార్టీ మీ యే మైన చెయ్యాలి. ఇంకొక పార్టీ వస్తే యీ మాత్రమైనా వుండదని నొక్కివక్కాణించగలను. కనుక మీరు ఆలోచించి మా పార్టీకే వోటు వేసదరని నమ్ముతూ విరమించుచున్నాను.”

మన పార్టీకి జై!
మన నాయకుడు జీందాబాద్!

దేశభక్తి అంటే చాలా అల్పమైన కారణాలకి ప్రాణం ఇచ్చెయ్యడానికిగాని, లేదా యింకొకరి ప్రాణం తీసెయ్యడానికిగాని సిద్ధంగా ఉండడం- బెర్నాండ్ రసెల్.